

[Knud Lind]

Jeg vil da godt sige her, at det kunne da være, at imellem disse tidsfordrivsdagsordener, der bliver afgivet med jævne mellemrum fra SF, var der måske én ud af tusind, som vi muligvis kunne gå ind for. Men det kræver jo altså, at man retter en seriøs henvendelse til Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Nu skal man ikke her redegøre for telefon-samtaler eller forsøg på at ringe op, men jeg vil bare sige, at Fremskridtspartiet ligesom andre partier har fået det første udkast tilsendt, og så sent som her i formiddag lå den nuværende dagsorden i hr. Knud Linds boks herinde.

Så vil jeg sige, at hvis det betyder, at Fremskridtspartiet vil stemme for den, er det kun tilfredsstillende for os, og så er jeg da ked af, at vi ikke fik Fremskridtspartiet med som medfor-slagsstiller. Når jeg selv har været lidt i tvivl om det, er det, fordi den dagsorden af 18. november 1987, vi henviser til, var Fremskridtspartiet ikke medfor-slagsstiller til.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg må altså sige, at jeg beklager en lille smule, i særdeleshed fordi det er SF. Normalt plejer SF at være ret seriøst, for så vidt angår den slags formelle ting, og det gør Socialdemokratiet i øvrigt også.

Jeg synes sådan set, det er lidt for billigt, at man nu er ovre i det samme, som sker i udvalgene: at et par sekunder før udvalgsrådet foreligger der to bilag, og så siger man, at de er afleveret i vedkommendes boks. Realiteten er jo, at hvis man skulle have været medfor-slagsstiller her, skulle man have haft en indflydelse, der svarede til Fremskridtspartiets mandater, eller hvad man nu kunne forhandle sig frem til.

Denne motiverede dagsorden var altså trykt på et sådant tidspunkt, således at det var den, der lå i boksen fra hr. Gade. Det vil sige, at de partier, som er blevet enige om den, lægger den, værsgo, og det bliver nærmest på amerikansk: Take it or leave it! Det er sådan set det, man kører med, og derfor siger jeg, at uanset om vi ville have stemt for den eller ej, uanset om vi ville være gået ind i den eller ej, mener jeg faktisk, at det er en noget uheldig måde, man kører det på.

For det kunne da godt være, at ud af disse mange tusinde, man stiller, var der en enkelt, vi kunne gå ind for.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Af hensyn til historien skal det ikke stå uimodsagt, at der kun forelå en kladde; sådan et nedværdigende udtryk synes jeg ikke skal frem. Der forelå et skriftligt forslag om en dagsorden fra hr. Gade til de øvrige partier for to dage siden, meget tæt på den, der ligger på bordet i dag.

Fra Kristeligt Folkepartis side gav vi selvfølgelig svar, når vi fik et sådant skriftligt forslag til dagsorden, og sådan mener jeg man bør forholde sig. Vi havde ingen indvendinger, vi syntes, det lød fornuftigt hele vejen igennem. Men jeg ved, at der er andre, der har haft nogle indvendinger, og derfor er der blevet nogle små forandringer i den.

Men arbejdet fra Socialistisk Folkepartis side har været fuldt korrekt og anstændigt i denne sag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil egentlig henstille, at man standser disse indledende fægtninger og så går videre i ordforerrækken.

Dorte Bennedsen (S):

Apropos den sidste ordveksling kan jeg ganske bekræfte hr. Glønborgs fremstilling. Der forelå et udspil meget tæt på det, der ligger her, og det kunne vi forholde os til, og det har vi alle gjort, bortset fra Fremskridtspartiet.

Jeg vil gerne føje til – hvis Fremskridtspartiets ordfører i øvrigt har tid til at høre efter, men det har han øjensynlig ikke – at jeg hører til dem, der mener, at man skal benytte sig af positiv særbehandling dér, hvor det har mening, men at give Fremskridtspartiet positiv særbehandling i miljøpolitikken ville være spild af gode kræfter.

Så vil jeg gerne vende mig til ministerens tale og sige tak for den forelæggelse, vi har fået. Vi syntes, det var en klar tale, den var fuld af godt, kontant indhold, og det vil jeg gerne kvittere for.

I det sidste nummer af det lille tidsskrift MiljøDanmark, som er Miljøministeriets eget tids-